

NOREGS HØGSTERETT

Den 3. februar 2015 vart det av Høgsteretts ankeutval med dommarane Utgård, Noer og Kallerud i

HR-2015-00251-U, (sak nr. 2014/2118), sivil sak, anke over orskurd:

Arrow Seismic Invest II Ltd. (advokat Stig Gunleiksrud)

mot

Banco Popular Español S.A. (advokat Trond Hatland)

Armada Seismic Invest II AS (advokat Cato Schiøtz)

sagt slik

O R S K U R D :

- (1) Saka gjeld verneting ved søksmål om erstatning utanfor kontraktsforhold, jf. Luganokonvensjonen artikkelane 5 nr. 3 og 6 nr. 1.
- (2) Arrow Seismic Invest II Ltd. (Arrow) er eit engelsk selskap som er ein del av eit norsk konsern der Petroleum Geo-Services ASA er konsernspiss. Arrow hadde avtale med eit spansk skipsverft, Factorias Vulcano (Vulcano), om bygging av eit skip. Kontrakten vart heva og Arrow fekk ved ein norsk valgiftsdom eit krav mot Vulcano.
- (3) Arrow fekk utlegg for sitt krav mot Vulcano i dette selskapet si fordring mot det norske reiarlaget Armada Seismic Invest II AS (Armada). Denne fordringa knytte seg til Armada sitt kjøp av eit skip frå Vulcano, som var eit anna skip enn det Arrow og Vulcano hadde hatt kontrakt om. Utlegg vart gitt av namsmannen i Bergen 14. oktober 2010, men endeleg avgjerd kom først i 2013 ved orskurd innteken i Rt. 2013 side 556. Fordringa som det var gitt utlegg for, var på 10 338 000 euro.
- (4) Før dette utlegget vart gitt, hadde det funne stad ei avtalepantsetjing. Banco Popular Español S.A. (Banco Popular) hadde store utlån til Vulcano. Ved brev av 16. juni 2010 frå Vulcano vart Armada informert om at Vulcanos krav på oppgjær for skipet var avtalepantsett til fordel for Banco Popular.

- (5) Levering av skipet til Armada skulle skje 27. oktober 2011. Banco Popular sende 25. oktober 2011 brev til Armada med krav om utbetaling av ca. 9 millionar euro med tilvising til banken sin sikkerheitsrett. Armada utbetalte beløpet til banken 27. oktober 2011. Pengane vart straks betalte vidare til Vulcano ved insolvensadministrasjonen for føretaket.
- (6) Det er semje mellom partane i saka om at Vulcano og Armada kjende til utlegget som Arrow hadde. Derimot er det omtvista om Banco Popular kjente til utlegget.
- (7) Arrow gjorde gjeldande at betalinga frå Armada til banken hadde skjedd med urette då banken ikkje hadde krav på oppgjer etter den framhaldne sikkerheitsretten. Arrow reiste sak mot Armada og Banco Popular for Bergen tingrett 16. oktober 2012 med påstand om at Armada og Banco Popular var solidarisk ansvarlege for Arrow sitt tap. Arrow gjorde gjeldande at Banco Popular hadde verneting i Noreg i denne saka. Saka vart stansa i påvente av Høgsteretts avgjerd om utlegget. Høgsterett kom i Rt. 2013 s. 556 til at opning av insolvensbehandling i Spania ikkje hadde konsekvensar for utlegget og at omstøyttingsreglane i dekningslova ikkje kunne nyttast på utlegget.
- (8) Bergen tingrett behandla vernetingsspørsmålet særskilt, jf. tvisteloven § 9-6, og gav 11. april 2014 orskurd med slik slutning:
- "Sak 12-165182TVI-BBYR/03 vert fremja for Bergen tingrett".**
- (9) Banco Popular anka til Gulating lagmannsrett, som 29. september 2014 gav orskurd med slik slutning:
- 1. Bergen tingretts sak 12-16518[2]TVI-BBYR/03 i forholdet Arrow Seismic Invest II Ltd og Banco Popular Español S.A. avvises.**
 - 2. I saksomkostninger for lagmannsrettens behandling betaler Arrow Seismic Invest II Ltd til Banco Popular Español S.A. kroner 171.781,28 – etthundreogsyttientusensyvhundreogåttien 28/100 inklusive merverdiavgift innen 2 – to – uker fra forkynnelse.**
 - 3. I saksomkostninger for tingrettens behandling betaler Arrow Seismic Invest II Ltd til Banco Popular Español S.A. kroner 1.052.809,50 – enmillionogfemtittusenåttehundreogni 50/100 inklusive merverdiavgift innen 2 – to – uker fra forkynnelse."**
- (10) *Arrow Seismic Invest II Ltd.* har i rett tid anka lagmannsrettens orskurd, og har i hovudsak gjort gjeldande:
- (11) Det ligg føre feil ved saksbehandlinga ved at retten gjekk utanfor hovudtrekka av dei faktiske forholda Arrow har gjort gjeldande til støtte for resultatet.
- (12) Lagmannsrettens rettsbruk i høve til Luganokonvensjonen artikkel 5 nr. 3 er feil når lagmannsretten prøvde pretensjonen hos partane om det materielle søksmålsgrunnlaget. Lagmannsretten skulle ikkje teke stilling til dei retts- og bevisspørsmåla som det materielle kravet byggjer på og til om kravet vil føre fram. Retten skulle avgrensa seg til ei prøving av om vilkåra for å fremje saka var oppfylte.
- (13) Prejudisiell prøving av erstatningskravet har også skjedd utan kontradiksjon eller bevisførsel, og etter rettsmøte halde med heimel i tvistelova § 9-6 fjerde ledd jf. tredje ledd, der det berre skulle takast stilling til spørsmålet om verneting. Lagmannsretten har dessutan teke feil utgangspunkt ved vurderinga av om kriteria i artikkel 5 nr. 3 er oppfylte. Det er ikkje rett, slik

lagmannsretten legg til grunn, at tapet oppsto i Surrey, der Arrow held til.

- (14) Det er også ein rettsbruksfeil ved vurderinga av artikkel 6 nr. 1 at lagmannsretten prøver sjølv det materielle grunnlaget for kravet. Lagmannsretten drøfta derimot ikkje det som er det korrekte vurderingstemaet, nemleg om det er tilstrekkeleg nær samanheng mellom krava. Det blir såleis gjort gjeldande at det ligg føre feil i lagmannsrettsavgjerda både når det gjeld saksbehandlinga, rettsbruken og bevisvurderinga. Saka bør behandlast av Høgsterett i avdeling.
- (15) Arrow Seismic Invest II Ltd. har sett fram slik påstand:
- "1. **Bergen tingretts kjennelse 11. april 2014 stadfestes.**
 2. **Banco Popular Español S.A. tilpliktes å erstatte Arrow Seismic Invest II Limiteds [sakskostnader] for alle instanser."**
- (16) *Banco Popular Español S.A.* har gitt tilsvar og i hovudsak gjort gjeldande:
- (17) Det ligg ikkje føre saksbehandlingsfeil ved behandlinga i lagmannsretten av spørsmålet om verneting etter Lukanokonvensjonen artikkel 5 nr. 3. Lagmannsretten stiller opp eit korrekt vurderingstema og premissane har god forankring i synsmåtane partane gjorde gjeldande på faktiske og rettslege spørsmål.
- (18) Føresegnene om særleg verneting må tolkast restriktivt for å ikkje undergrave den klare hovudregelen, og kvar pretenderte skadevaldar må vurderast individuelt og konkret. Pretensjonane frå saksøkjaren skal ikkje leggast uprøvde til grunn ved avgjerd av vernetings spørsmål. Om det blir gjort vil det føre til at ei kvar oppkonstruert tilknytning gir domsmynde til domstolane i Noreg. Lagmannsretten har korrekt lagt opp til prøving av det pretenderte kravet. Det er ikkje grunnlag for å hevde at det har oppstått nokon skade i Noreg. Vilkåra i tvistelova og i Lukanokonvensjonen er då ikkje oppfylte, og søksmålet skal avvist. Heller ikkje ved vurderinga av Lukanokonvensjonen artikkel 6 nr. 1 ligg det føre saksbehandlings-, bevisvurderings-, eller rettsbruksfeil. Behandlinga hos lagmannsretten av artikkel 6 nr. 1 var ikkje overraskande; føresegna hadde vore gjort gjeldande som eitt av to grunnlag for verneting. Lukanokonvensjonen artikkel 6 nr. 1 var grundig behandla i den skriftlege saksførebuinga, og det var fullgodt rettskjeldegrunnlag for det lagmannsretten uttala om kva føresegna "forutsetter". Kriteria i artikkel 6 nr. 1 om at krav må vere "nært forbundet" og at "uforenlege avgjøreiser" bør unngåast, gjer at terskelen for verneting må reknast å liggje svært høgt. Det er ingen presumpsjon for verneting etter føresegna. Både dei rettslege og dei faktiske vurderingstema er vesensforskjellige for Armada og for banken, og krava byggjer ikkje på same grunnlaget verken faktisk eller rettslig. Det er ingen risiko for motstridande avgjerder.
- (19) Premissane hos lagmannsretten samsvarar godt med tidlegare rettspraksis. Dei nærare vurderingane etter artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1 er utprega konkrete. Anken reiser ingen prinsipielle spørsmål som tilseier at anken bør fremjast, jf. tvistelova § 30-5.
- (20) Banco Popular Español S.A. har sett fram slik påstand:
- "1. **Anken forkastes.**
 2. **Banco Popular Español S.A. tilkjennes sakens omkostninger for alle instanser."**
- (21) *Armada Seismic Invest II AS* har også gitt tilsvar der det blir vist til at selskapet er medsaksøkt

for Bergen tingrett saman med Banco Popular Español S.A. Avgjerda som er anka, gjeld om saka mot Banco Popular skal avvisast. Armada har ikkje noko eige syn på dette, og legg ikkje ned påstand.

- (22) *Høgsteretts ankeutval* viser til at ankeutvalet har full kompetanse sidan lagmannsretten avviste saka frå tingretten, jf. tvistelova § 30-6 første ledd, jf. Rt. 2011 side 897 avsnitt 30.
- (23) Utvalet går ikkje inn på mogelege saksbehandlingsfeil i lagmannsretten då utvalet har tilstrekkeleg grunnlag for og kompetanse til å avgjere realiteten i saka. Utvalet kan ikkje sjå at det er grunn til å fråvike hovudregelen om at anke over orskurd blir avgjort ved skriftleg behandling i utvalet. Saka har vore grundig behandla i to instansar tidlegare, og partane har dessutan argumentert skriftleg ved utførlege prosesskriv.
- (24) Grunnlaget for at saka kan reisast i Noreg, er i tilfelle Luganokonvensjonen. Denne gjeld som norsk lov, jf. tvistelova § 4-8. Luganokonvensjonen av 2007 vart sett i kraft 1. januar 2010 for Noreg, og saka no blir då regulert av 2007-konvensjonen og ikkje av den tidlegare 1988-konvensjon. Luganokonvensjonen byggjer på Brussel I-forordninga (Rådsforordning 44/2001/EF av 22. desember 2000 om domsmyndighet og om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer i sivile saker og kommersielle saker). Det følgjer av protokoll nr. 2 artikkel 1 til Luganokonvensjonen at det ved tolkinga av konvensjonen skal takast "tilbørlig hensyn" til avgjerdene i EU-domstolen (tidlegare EF-domstolen) og til avgjerder frå nasjonale domstolar om Brussel I-forordninga. Praksis frå EU-domstolen er såleis ei viktig rettskjelde ved tolkinga av Luganokonvensjonen.
- (25) Arrow har gjort gjeldande at søksmålet mot Banco Popular har verneing i Noreg etter to av artiklane i Luganokonvensjonen, nemleg artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1.
- (26) Utvalet ser først på spørsmålet om verneing etter Luganokonvensjonen artikkel 5 nr. 3. I denne artikkelen heiter det at ein person som har bustad i ein konvensjonsstat kan saksøkjast i ein annan konvensjonsstat "i saker om erstatning utenfor kontraktsforhold, ved domstolen for det sted der skaden ble voldt eller oppsto, eller der dette kan komme til å skje". Innhaldet i føresegna blir rekna i det hovudsaklege å falle saman med innhaldet i tvistelova § 4-5 tredje ledd, jf. Skoghøy, *Tvisteløsning*, 2014, side 71-72, med vidare tilvisingar til førearbeid og praksis.
- (27) I søksmål som tvingar saksøkte til å forsvare seg utanfor bustadlandet, slik artikkel 5 nr. 3 gjer, kan pretensjonane frå saksøkte ikkje utan vidare leggjast til grunn når det gjeld avgjerda av domsmyndet til vedkomande domstol. I C-38/81 Effer, som gjaldt det tilsvarande spørsmålet etter artikkel 5 nr. 1 om ansvar i kontrakt, avsnitt 7 uttala EU-domstolen om dette:
- «Derimod kræver hensynet til konventionens formål og ånd en sådan fortolkning af de ovennævnte bestemmelser, at den ret, som skal afgøre en tvist vedrørende en kontrakt, kan prøve - også på embeds vegne - om de grundlæggende betingelser for dens kompetence er opfyldt, når henses til de af den pågældende part fremlagte afgørende og relevante momenter, som beviser, hvorvidt der foreligger en kontrakt.»**
- (28) Denne dommen seier ikkje noko om prøvingsintensiteten hos domstolen ved avgjerda av slike saker, sjå her også Bull, *Kontraktsverneing etter Luganokonvensjonens artikkel 5 nr. 1 i saker der én av partene hevder at det ikke foreligger noen kontraktsforpliktelse*, Festskrift til Helge Johan Thue, 2007. Reint allment har EU-domstolen lagt til grunn at prosessuelle spørsmål som ikkje er regulerte av Brussel I-forordninga (og den føregåande Brusselkonvensjonen av 1968), skal løysast i samsvar med nasjonal prosessrett så langt nasjonale reglar ikkje hindrar

ein effektiv bruk av konvensjonen, jf. C-365/88, Kongress Agentur Hagen GmbH avsnitt 19 og 20. Og når det spesielt gjeld artikkel 5 nr. 3 er det i tråd med dette lagt til grunn at så lenge nasjonale prosessuelle reglar ikkje hindrar ein effektiv bruk av konvensjonen, kan den nasjonale domstolen nytte desse nasjonale reglane ved spørsmålet om kva bevis som blir kravde for at skaden eksisterer og for den geografiske plasseringa av skaden, jf. C-68/93 Fiona Shevill mfl., avsnitt 34 til 39.

- (29) I praksis frå Høgsterett er det lagt til grunn at det skjer ei relativt utførleg prøving av om ei sak fell inn under rammene for stadleg domskompetanse etter Luganokonvensjonen, jf. Rt. 1996 side 822 og Rt. 2000 side 654. Dette er i alle fall i hovudsak i samsvar med det som gjeld ved ordinær prøving etter norsk sivilprosess, jf. tvistelova § 4-5 om verneting som kan veljast av saksøkjaren.
- (30) Det som her er sagt, inneber ikkje at saksøkjaren i ei sak om fremjing må føre bevis for realiteten i saka. I ei sak etter norsk rett om eigedomsrett til fast eigedom er det såleis nok at saksøkjaren gjer det sannsynleg at tvisten gjeld ein fast eigedom på den staden søksmålet blir reist, deretter høyrer det til realiteten å avgjere om kravet om eigedomsrett kan takast til følge. Utvalet legg til grunn at prinsippet er det same også etter Luganokonvensjonen, sjå særleg dei før nemnde avsnitta i C-68/93 Fiona Shevill mfl. I Magnus og Mankowski (ed.), Brussels I Regulation, 2012, side 253 heiter det om dette:

"A task left for national law, yet not for the applicable substantive law but for the procedural law of the *forum*, is to ascertain to which extent the court may scrutinize the plaintiff's allegations as to the facts. If recourse on the applicable substantive law is not be had for the definition of the tort at stake, the plaintiff is not required to plead such tort fully, but only to establish some kind of arguable case coming within the autonomous definition of tort under (3)."

- (31) Utvalet går så over til den konkrete prøvinga av om søksmålet fell inn under artikkel 5 nr. 3.
- (32) Armada skulle betale sluttoppgjær til Vulcano ved overtaking av eit skip. Dette var eit kontraktsforhold som ikkje involverte Arrow, som på si side hadde eit krav mot Vulcano i høve ein annan kontrakt om eit anna skip. Banco Popular hadde fått avtalepant i vederlaget Armada skulle betale til Vulcano, og notifikerte Armada om dette. Arrow fekk om lag tre månader seinare utlegg i det same pengekravet som Banco Popular alt hadde avtalepant i.
- (33) I stemninga av 16. oktober 2012 frå Arrow heiter det:

"I vår sak baserer kravet seg på at banken brukte uriktige opplysninger og at Armada utbetalte til banken beløpet som kreves erstattet.

...

Den skadevoldende handlingen banken utførte ble begått i Spania ved utformingen av brevet ... som hadde [det] uriktige innholdet. Skaden som ble forvoldt oppsto imidlertid ved at Armada mottok den uriktige informasjonen, utbetalte kjøpesummen og at utleggets verdi ble redusert.

...

BP uttalte i brevet at de hadde krav på betaling som hadde sikkerhet i kjøpesummen Armada skulle betale på EUR 8 992 987. Uttalelsen var uriktig. På dette tidspunktet hadde ikke banken noe krav som var sikret med noe pant i Vulcanos krav på kjøpesummen for skip 533..."

(34) I tilsvaret frå Banco Popular 18. november 2012 er det uttala om beløpet:

"Banco Popular mottok beløpet, og videreførte dette samme dag til insolvensadministrasjonen i Spania. Det faktum at banken hadde et reelt underliggende krav var således på oppgjørstidspunktet akseptert av Vulcano, Armada og av insolvensadministrasjonen."

(35) Banco Popular har i prosesskriv 12. desember 2014 summert opp sitt syn på faktum slik:

"Banken har selvsagt ikke selv forestått noen form for "tvangsinndrivelse" i Norge slik Arrow synes å anføre. Bankens brev hadde ingen retts- eller tvangskraft, eller annen bindende virkning overfor Armada. Bankens brev ga opplysninger om den praktiske gjennomføringen av en del av et oppgjør, nemlig den pantsikrede del av et restoppgjør for overlevering av et Skrog nr. 533 ("Skipet"). Det var verftet og rederiet ... som sto for overleveringen av Skipet og oppgjøret for dette. Banken hadde ingen myndighet til å beordre Armada til å betale".

(36) Utvalet tek først stilling til om det er tale om eit krav "om erstatning utenfor kontraktsforhold" – i Brussel I-forordninga "matters relating to tort, ...". Det er såleis tale om skadeserstatning, som ikkje gjeld eit kontraktsforhold, jf. nærare om avgrensinga Magnus og Mankowski, Brussels I Regulation, 2012, side 232-233. Krav bygde på urette opplysningar ved inndrivning av krav som det er gitt transport på, slik stemninga frå Arrow gjer gjeldande, går tvillaust inn under vilkåret om at det skal vere tale om skadeserstatning etter artikkel 5 nr. 3.

(37) Det spørsmålet som i særleg grad har vore omtvista, er om Bergen er "det sted der skaden ble voldt eller oppsto", slik vilkåret er i artikkel 5 nr. 3. I den engelske versjonen av Brussel I-forordninga er uttrykket "where the harmful event occurred". At skadestaden skal forståast som i den norske teksten, går fram av rettspraksis frå EU-domstolen, jf. særleg C 21/76 Handelswekerij G. J. Bier BV. Partane er einige i at det avgjerande i saka her er om skaden "oppsto" i Noreg.

(38) Utvalet viser til den oppsummeringa av rettspraksis som er gjord i Rt. 2011 side 897 avsnitt 43-48. I avgjerda er det mellom anna vist til to dommar frå EU-domstolen, som utvalet også vil vise til.

(39) Den første av desse, C-220/88 Dumez, gjaldt eit fransk aksjeselskap som reiste søksmål i Frankrike med krav om erstatning på grunn av at dotterselskapet i Tyskland gjekk konkurs etter at tyske bankar stansa finansieringa av dotterselskapet. Om artikkel 5 nr. 3 uttala domstolen i avsnitt 20 at "hvor skaden er indtrådt" skal forståast slik "at det kun betegner det sted, hvor den skadegørende handling, der medfører erstatningsansvar uden for kontrakt, direkte har påført den umiddelbart skadelidte et tab". Dette innebar at det var det tyske dotterselskapet som vart rekna å ha lide det direkte tapet, mens det franske morselskapet sitt tap var indirekte. Saka måtte derfor reisast i Tyskland.

(40) Den andre dommen, C-364/93 Marinari, gjaldt eit erstatningskrav fremja av ein person - Marinari - busett i Italia mot ein engelsk bank. Bakgrunnen var mellom anna at banken hadde nekta å utlevere vekslar til han pålydande monalege beløp. Marinari reiste søksmålet i Italia med krav om erstatning for det tapet han hadde lide. I avsnitt 14 presiserte EU-domstolen at sjølv om omgrepet "det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået" i konvensjonen artikkel 5 nr. 3 skal forståast slik at det også omfattar den staden der skaden oppsto, kan føresegna ikkje tolkast utvidande "således at det omfatter ethvert sted, hvor der kan opstå skadevirkninger af et forhold, som allerede har forvoldt en skade, der faktisk er indtrådt et andet sted". Avslutningsvis heiter det om dette i avsnitt 15:

"Udtrykket kan derfor ikke fortolkes således, at det omfatter det sted, hvor skadelidte, som tilfældet er i hovedsagen, hævder at have lidt et formuetab som følge af en skade, der oprindeligt er indtrådt og lidt af ham i en anden kontraherende stat."

Utvalet viser endelig til sak C-68/93 Fiona Shewill avsnitt 28 der det er sagt at staden der skaden "oppsto", er "the place where the event giving rise to the damage ... produced its harmful effects upon the victim".

- (41) Utvalet tek utgangspunkt i dei rettsavgjerdene som det her er vist til. Den skadegjerande handlinga, sendinga av brevet på moglege urett grunnlag, skjedde uomtvista i Spania. Spørsmålet er så om den moglege skaden oppsto då brevet kom fram til Bergen med det resultatet at Armada betalte til banken.
- (42) Etter utvalet sitt syn skil saka seg frå dei reine formuesskadane, der eit føretak har lidd eit økonomisk tap som følgje av handlingar som har funne stad i eit anna land, jf. dei omtala avgjerdene. I saka no hadde Arrow ein sikkerheitsrett, i form av eit utlegg i ei fordring mot eit selskap i Bergen. Skaden har i tilfelle oppstått ved at heile eller deler av sikkerheitsretten har gått tapt, som følgje av det brevet som Banco Popular sende, og som det er gjort gjeldande inneheldt urette opplysningar. Det eventuelle direkte tapet er såleis i dette tilfellet oppstått i Bergen.
- (43) Det materielle spørsmålet, om søksmålet kan tenkjast å vinne fram, er ikkje tema ved avgjerda her av stadleg domsmynde. Spørsmålet om lovval i avgjerda av erstatningsspørsmålet høyrer under realitetsavgjerda. Det same gjeld spørsmålet om Arrow har lidd eit økonomisk tap, og i tilfelle kor stort, som følgje av den framhaldne skadevaldande handlinga.
- (44) Utvalet er såleis kome til at søksmålet frå Arrow mot Banco Populær kan reisast i Bergen, med heimel i tvistelova § 4-5, jf. Luganokonvensjonen artikkel 5 nr. 3.
- (45) Det er då ikkje nødvendig for utvalet å gå inn på om Luganokonvensjonen artikkel 6 nr. 1 kan gi heimel for verneting i Bergen.
- (46) Anken har etter dette ført fram.
- (47) Arrow har kravd sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høgsterett. Utvalet kan ikkje sjå at det er grunnlag for å gjere unntak frå hovudregelen om at den som får medhald, skal tilkjennast sakskostnader.
- (48) For tingretten er det kravd sakskostnader med i alt 311 328 kroner, medrekna utlegg med 12 941 kroner. For lagmannsretten er det kravd i alt 102 375 kroner, som er salær. Kravet for Høgsterett er 94 660 kroner i salær og i tillegg kjem rettsgebyr med 5 160 kroner. Samla sakskostnader blir etter dette 513 523 kroner.
- (49) Avgjerd av spørsmål om avvising skal reknast som avgjerd av "annet enn krav som er tvistegenstand" i saka, jf. tvistelova § 20-8 andre ledd første punktum, sjå mellom anna Rt. 2012 side 449, Rt. 2011 side 1285 avsnitt 26 og Rt. 2011 side 1532 avsnitt 32 med vidare tilvisingar. Ved særskilt anke over avgjerd av spørsmål om avvising skal såleis kostnadene "for alle instanser fastsettes særskilt av ankeinstansen", jf. § 20-8 andre ledd andre punktum.
- (50) Utvalet viser til at det er tale om ei sær omfattande sak som gjeld ein tvistesum på om lag ti millionar euro. Ankeutvalet vurderer kostnadene for å vere nødvendige og tek kravet til følgje.

(51) Orskurden er samrøystes.

SLUTNING :

1. Saka blir fremja for Bergen tingrett.
2. I sakskostnader for tingrett, lagmannsrett og Høgsterett betaler Banco Popular Español S.A. til Arrow Seismic Invest II Ltd. 513 523 – femhundreogtrettentusenfemhundreogtjuetre – kroner innan 2 – to – veker frå forkynninga av denne orskurden.

Ragnhild Noer
(sign.)

Karl Arne Utgård
(sign.)

Knut Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: